ISSN 1725-2520

Den Europæiske Unions Tidende

L 330

49. årgang

28. november 2006

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 1747/2006 af 27. november 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

Kommissionens forordning (EF) nr. 1748/2006 af 27. november 2006 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold ved import af visse sukkerprodukter, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1002/2006, for produktionsåret 2006/07 3

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1749/2006 af 27. november 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 1445/95 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød** 5

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1750/2006 af 27. november 2006 om godkendelse af selenomethionin som fodertilsætningsstof** (1) 9

★ **Kommissionens direktiv 2006/119/EF af 27. november 2006 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/56/EF om opvarmningsanlæg til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil** (1) 12

★ **Kommissionens direktiv 2006/120/EF af 27. november 2006 om berigtigelse og ændring af Kommissionens direktiv 2005/30/EF om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/24/EF og 2002/24/EF vedrørende standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer** (1) 16

II *Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

2006/848/EF:

★ **Rådets afgørelse af 17. juli 2006 om undertegnelse og foreløbig anvendelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Østlige Republik Uruguay om visse aspekter af lufttrafik** 18

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Østlige Republik Uruguay om visse aspekter af lufttrafik 19

(1) EØS-relevant tekst.

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Indhold (fortsat)

2006/849/EF:

★ **Rådets afgørelse af 20. november 2006 om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (»Pericles«-programmet)** 28

2006/850/EF:

★ **Rådets afgørelse af 20. november 2006 om udvidelse af anvendelsen af afgørelse 2006/849/EF om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (»Pericles«-programmet) til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen** 30

Kommissionen

2006/851/Euratom:

★ **Kommissionens henstilling af 24. oktober 2006 om forvaltningen af de finansielle ressourcer til nedlæggelse af nukleare anlæg og til forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald** 31

DA

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1747/2006

af 27. november 2006

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager [1], særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

(2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. november 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2006.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

[1] EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. november 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode [1]	Fast importværdi
0702 00 00	052	63,9
	096	65,2
	204	34,5
	999	54,5
0707 00 05	052	114,3
	204	71,5
	628	171,8
	999	119,2
0709 90 70	052	155,8
	204	97,6
	999	126,7
0805 20 10	204	63,1
	999	63,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	65,9
	400	71,8
	999	68,9
0805 50 10	052	56,0
	528	29,1
	999	42,6
0808 10 80	388	107,1
	400	110,6
	404	96,2
	720	87,4
	999	100,3
0808 20 50	052	97,8
	720	55,9
	999	76,9

[1] Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 750/2005 (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 12). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1748/2006

af 27. november 2006

om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold ved import af visse sukkerprodukter, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1002/2006, for produktionsåret 2006/07

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker [1],

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2006 af 30. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006, for så vidt angår handel med tredjelande inden for sukkersektoren [2], særlig artikel 36, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De repræsentative priser og tillægstolden ved import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper for produktionsåret 2006/07 blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1002/2006 [3]. Disse repræsentative priser og denne tillægstold er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1710/2006 [4].

(2) Under hensyn til de oplysninger, som Kommissionen for tiden råder over, bør de pågældende beløb ændres i overensstemmelse med bestemmelserne og betingelserne i forordning (EF) nr. 951/2006 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved import af de i artikel 36 i forordning (EF) nr. 951/2006 omhandlede produkter, og som for produktionsåret 2006/07 blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1002/2006, ændres og er vist i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. november 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2006.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

---

(1) EUT L 55 af 28.2.2006, s. 1.
(2) EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24.
(3) EUT L 179 af 1.7.2006, s. 36.
(4) EUT L 321 af 21.11.2006, s. 3.

BILAG

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved import af hvidt sukker, råsukker og produkter i KN-kode 1702 90 99 og anvendes fra den 28. november 2006

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 (1)	23,66	4,47
1701 11 90 (1)	23,66	9,70
1701 12 10 (1)	23,66	4,28
1701 12 90 (1)	23,66	9,27
1701 91 00 (2)	26,52	11,97
1701 99 10 (2)	26,52	7,45
1701 99 90 (2)	26,52	7,45
1702 90 99 (3)	0,27	0,38

(1) Fastsat for standardkvaliteten, som den er fastsat i bilag I, punkt III, til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 (EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1).
(2) Fastsat for standardkvaliteten, som den er fastsat i bilag I, punkt II, til forordning (EF) nr. 318/2006.
(3) Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1749/2006

af 27. november 2006

om ændring af forordning (EF) nr. 1445/95 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød [1], særlig artikel 33, stk. 12, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2377/80 [2] indeholder bestemmelserne for anvendelsen af ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød.

(2) Siden begyndelsen af 2005 er beløbene for eksportrestitutionerne for oksekød blevet nedsat ved flere lejligheder. Sikkerhedsbeløbet for eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen er derimod ikke blevet tilpasset den nye situation. Nævnte sikkerhedsbeløb bør derfor tilpasses for at tage hensyn til disse nedsættelser, idet forholdet mellem sikkerhedsbeløbet og restitutionsbeløbet ikke ændres i forhold til, hvad der var gældende før nedsættelsen af restitutionerne.

(3) Eksporten af oksekød er faldet konstant siden dette tiårs begyndelse. Med henblik på at forenkle og effektivisere bestemmelserne forekommer det i den nuværende situation også hensigtsmæssigt at revidere bestemmelserne for udstedelse af de eksportlicenser, der ikke straks skal udstedes. Medlemsstaternes meddelelse af eksportlicensansøgninger til Kommissionen bør i den forbindelse også begrænses til en ugentlig meddelelse. Den mængde, for hvilken de erhvervsdrivende kan ansøge om, at eksportlicenserne straks udstedes, bør forhøjes fra 22 til 25 tons.

(4) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1741/2006 [3] blev der fastsat betingelser for ydelse af den særlige eksportrestitution for udbenet oksekød af voksne handyr, der er anbragt under ordningen for toldoplag inden udførsel. For at ordningen kan fungere korrekt, bør det fastsættes, at licenser med kort udstedelsesfrist og en gyldighedsperiode på fem arbejdsdage ikke giver adgang til den ordning for toldoplag inden udførsel, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1741/2006.

(5) Af de samme grunde bør det også fastsættes, at den restitutionsnedsættelse, der er fastsat i artikel 18, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportrestitutioner for landbrugsprodukter [4] i tilfælde af ændring af destinationen for kød i forhold til den destination, som oprindeligt blev angivet på eksportlicensen, ikke gælder for kød, der anbringes under denne ordning.

(6) Forordning (EF) nr. 1445/95 bør derfor ændres

(7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1445/95 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 9, stk. 1, ændres som følger:

a) I litra a) ændres »44 ECU« til »26 EUR«.

b) I litra b) ændres »29 ECU« til »15 EUR«.

c) I litra c) ændres »16 ECU« til »9 EUR«.

2) Artikel 10 ændres som følger:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Ansøgninger om de i artikel 8, stk. 1, omhandlede eksportlicenser med forudfastsættelse af restitution kan indgives til myndighederne fra mandag til fredag i hver uge.

[1] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2005 (EUT L 307 af 25.11.2005, s. 2).
[2] EFT L 143 af 27.6.1995, s. 35. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1713/2006 (EUT L 321 af 21.11.2006, s. 11).
[3] EUT L 329 af 25.11.2006, s. 7.
[4] EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1713/2006.

Eksportlicenserne udstedes onsdag i ugen efter den uge, hvor ansøgningen indgives, hvis Kommissionen ikke inden da træffer de i stk. 2 og 2a omhandlede særlige foranstaltninger.

Licenser, der er ansøgt om i henhold til artikel 16 i forordning (EF) nr. 1291/2000, udstedes dog straks.

Uanset afsnit 2 kan Kommissionen efter proceduren i artikel 43, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1254/1999 fastsætte en anden dag end onsdag for udstedelse af eksportlicenser, hvis det ikke er muligt at overholde onsdag som frist.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Uanset stk. 1 udstedes licenser på grundlag af ansøgninger om en mængde på 25 tons og derunder af produkter henhørende under KN-kode 0201 og 0202 straks. I så fald er licensernes gyldighedsperiode uanset artikel 8 begrænset til fem arbejdsdage fra den faktiske udstedelse som omhandlet i artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1291/2000, og ansøgningerne og licenserne indeholder i rubrik 20 mindst én af angivelserne i bilag IIIa til nærværende forordning.«

3) I artikel 11 tilføjes følgende stk. 2:

»2. Bestemmelserne i artikel 18, stk. 3, litra b), andet led, i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 (*) anvendes ikke for de særlige eksportrestitutioner, der ydes for produkter henhørende under KN-kode 0201 30 00 91 00 og 0201 30 00 91 20 i den nomenklatur over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, som er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (**), hvis disse produkter er anbragt under den toldoplagsordning, som er omhandlet i artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1741/2006 (***).

(*) EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11.
(**) EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1.
(***) EUT L 329 af 25.11.2006, s. 7.«

4) I artikel 13, stk. 1, første led, udgår udtrykket »og torsdag«

5) Som bilag IIIa indsættes bilaget til denne forordning.

6) Bilag IV ændres som følger:

a) Udtrykket »Modtager: GD VI/D/2 — Fax: (32 2) 296 60 27« ændres til:

»Modtager: GD AGRI/D/2; fax (32-2) 292 17 22; e-mail: AGRI-EXP-BOVINE@ec.europa.eu«

b) I overskriften til del A udgår udtrykket »og torsdag«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2006.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

BILAG

»BILAG IIIa

Angivelser i artikel 10, stk. 5

— *På bulgarsk:* „Сертификат, валиден пет работни дни и неизползваем за поставяне на обезкостено говеждо месо от възрастни мъжки животни от рода на едрия рогат добитък под режим митнически склад съгласно член 4 от Регламент (ЕО) № 1741/2006“

— *På spansk:* "Certificado válido durante cinco días hábiles, no utilizable para colocar la carne de vacuno deshuesada de bovinos machos pesados bajo el régimen de depósito aduanero de conformidad con el artículo 4 del Reglamento (CE) nº 1741/2006"

— *På tjekkisk:* ‚Licence platná po dobu pěti pracovních dní a nepoužitelná pro propuštění vykostěného masa z dospělého skotu samčího pohlaví do režimu uskladňování v celním skladu podle článku 4 nařízení (ES) č. 1741/2006‘

— *På dansk:* »Licens er gyldig i fem arbejdsdage og kan ikke benyttes til at anbringe udbenet oksekød af voksne handyr under den toldoplagsordning, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1741/2006.«

— *På tysk:* ‚Fünf Arbeitstage gültige und für die Unterstellung von entbeintem Fleisch ausgewachsener männlicher Rinder unter das Zolllagerverfahren gemäß Artikel 4 der Verordnung (EG) Nr. 1741/2006 nicht verwendbare Lizenz.‘

— *På estisk:* "Litsents kehtib viis päeva ja seda ei saa kasutada täiskasvanud isasveiste konditustatud liha enne eksportimist tolliladustamisprotseduurile suunamisel vastavalt määruse (EÜ) nr 1741/2006 artiklile 4."

— *På græsk:* "Πιστοποιητικό το οποίο ισχύει πέντε εργάσιμες ημέρες και δεν χρησιμοποιείται για την υπαγωγή κρεάτων χωρίς κόκκαλα από αρσενικά ενήλικα βοοειδή υπό το καθεστώς της τελωνειακής αποταμίευσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1741/2006"

— *På engelsk:* "Licence valid for five working days and not useable for placing boned meat of adult male bovine animals under the customs warehousing procedure in accordance with Article 4 of Regulation (EC) No 1741/2006."

— *På fransk:* "Certificat valable cinq jours ouvrables et non utilisable pour le placement de viandes bovines désossées de gros bovins mâles sous le régime de l'entrepôt douanier conformément à l'article 4 du règlement (CE) nº 1741/2006."

— *På italiensk:* "Titolo valido cinque giorni lavorativi e non utilizzabile ai fini dell'assoggettamento di carni bovine disossate di bovini maschi adulti al regime di deposito doganale conformemente all'articolo 4 del regolamento (CE) n. 1741/2006"

— *På lettisk:* "Sertifikāts ir derīgs piecas darbdienas un saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1741/2006 4. pantu nav izmantojams pieauguša liellopa gaļas bez kauliem novietošanai muitas režīma noliktavās."

— *På litauisk:* „Penkias darbo dienas galiojanti ir jaučių mėsos be kaulo muitinio sandėliavimo procedūrai įforminti pagal Reglamento (EB) Nr. 1741/2006 4 straipsnį nenaudojama licencija“

— *På ungarsk:* »Az engedély öt munkanapig érvényes és nem használható fel arra, hogy kifejlett, hímivarú szarvasmarhafélékből származó kicsontozott húst vámraktározási eljárás alá helyezzenek az 1741/2006/EK rendelet 4. cikkével összhangban.«

— *På maltesisk:* 'Liċenzja valida ġhal ħames ġranet tax-xogħol, u mhux utilizzabbli ġhat-tqeġħid tal-laħam disussat ta' annimali bovini adulti rġiel taħt il-proċedura tal-ħżin doganali skond l-Artikolu 4 tar-Regolament (KE) Nru 1741/2006'

— *På nederlandsk:* „Dit certificaat heeft een geldigheidsduur van vijf werkdagen en mag niet worden gebruikt om rundvlees zonder been van volwassen mannelijke runderen onder het stelsel van douane entrepots te plaatsen overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1741/2006".

— *På polsk:* »Pozwolenie ważne pięć dni roboczych, nie może być stosowane do objęcia procedurą składu celnego wołowiny bez kości pochodzącej z dorosłego bydła płci męskiej zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1741/2006«

— *På portugisisk:* "Certificado válido durante cinco dias úteis, não utilizável para a colocação de carne de bovino desossada de bovinos machos adultos sob o regime de entreposto aduaneiro em conformidade com o artigo 4.º do Regulamento (CE) n.º 1741/2006."

— *På rumænsk:* «Licență valabilă timp de cinci zile lucrătoare și care nu poate fi utilizată pentru a plasa carnea de vită și mânzat dezosată de la bovine adulte masculi în regimul de antrepozitare vamală în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1741/2006.»

— *På slovakisk:* ‚Povolenie platné päť pracovných dní a nepoužiteľné na umiestnenie vykosteného mäsa dospelých samcov hovädzieho dobytka do režimu colného skladu v súlade s článkom 4 nariadenia (ES) č. 1741/2006.'

— *På slovensk:* ‚Dovoljenje je veljavno pet delovnih dni in se ne uporablja za dajanje odkoščenega mesa odraslega goveda moškega spola v postopek carinskega skladiščenja v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 1741/2006.'

— *På finsk:* 'Todistus on voimassa viisi työpäivää. Sitä ei voida käyttää asetuksen (EY) N:o 1741/2006 4 artiklan mukaiseen täysikasvuisten urospuolisten nautaeläinten luuttomaksi leikatun lihan asettamiseen tullivarastointimenettelyyn.'

— *På svensk:* 'Licens giltig under fem arbetsdagar; får inte användas för att låta urbenade styckningsdelar från fullvuxna handjur av nötkreatur omfattas av tullagerförfarandet enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1741/2006.'«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1750/2006

af 27. november 2006

om godkendelse af selenomethionin som fodertilsætningsstof

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer ([1]), særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 indeholder bestemmelser om godkendelse af fodertilsætningsstoffer og om grundlaget og procedurerne for meddelelse af sådanne godkendelser.

(2) Der er i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003 indgivet en ansøgning om godkendelse af det i bilaget opførte præparat. Ansøgningen var vedlagt de oplysninger og dokumenter, der kræves i henhold til samme forordnings artikel 7, stk. 3.

(3) Ansøgningen vedrører godkendelse i kategorien »tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber« af præparatet selenomethionin som tilsætningsstof til foder til alle arter.

(4) Den analysemetode, der indgår i godkendelsesansøgningen i henhold til artikel 7, stk. 3, litra c), i forordning (EF) nr. 1831/2003, vedrører bestemmelsen af fodertilsætningsstoffets aktivstof i foderstoffer. Den analysemetode, der henvises til i bilaget til nærværende forordning, skal derfor ikke opfattes som en EF-analysemetode som omhandlet i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ([2]).

(5) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (herefter benævnt »autoriteten«) konkluderede i sin udtalelse af 19. april 2006, at selenomethionin ikke har skadelige virkninger på dyrs eller menneskers sundhed eller på miljøet ([3]). Det blev endvidere konkluderet, at selenomethionin ikke udgør nogen anden risiko, der i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1831/2003 ville udelukke en godkendelse. Det fremgår af udtalelsen, at anvendelse af dette præparat kan betragtes som en kilde til biotilgængeligt selen og opfylder kriterierne for at være et tilsætningsstof med ernæringsmæssige egenskaber for alle arter. Autoriteten anbefaler i sin udtalelse, at der træffes passende foranstaltninger vedrørende brugernes sikkerhed. Autoriteten mener ikke, at der er behov for særlige krav vedrørende overvågning efter markedsføringen. I udtalelsen gennemgås ligeledes den rapport om analysemetoden vedrørende fodertilsætningsstoffet, der blev forelagt af det i henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 oprettede EF-referencelaboratorium. Vurderingen af præparatet viser, at betingelserne for godkendelse, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003, er opfyldt. Derfor bør anvendelsen af dette præparat godkendes som anført i bilaget til nærværende forordning.

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det i bilaget opførte præparat, der tilhører tilsætningsstofkategorien »tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber« og den funktionelle gruppe »forbindelser af sporstoffer«, tillades anvendt som fodertilsætningsstof på de betingelser, der er fastsat i bilaget.

([1]) EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 378/2005 (EUT L 59 af 5.3.2005, s. 8).

([2]) EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 191 af 28.5.2004, s. 1. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 776/2006 (EUT L 136 af 24.5.2006, s. 3).

([3]) Udtalelse afgivet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1831/2003 af Ekspertpanelet for Tilsætningsstoffer og Produkter eller Stoffer, der Anvendes i Foder, om sikkerheden og effektiviteten ved produktet Sel-Plex® som fodertilsætningsstof. Vedtaget den 19. april 2006. *EFSA Journal* (2006) 348, s. 1.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2006.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen

ANNEX

Tilsætnings-stoffets identi-fikations-nummer	Navn på indehaveren af godken-delsen	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller -kategori	Maksimumsalder	Minimums-indhold	Maksimums-indhold	Andre bestemmelser	Tilladelsen gyldig til
						Maksimumsindhold af grundstoffet (Se) i mg/kg fuldfoder med et vandindhold på 12 %			
Kategori: tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber. Funktionel gruppe: forbindelser af sporstoffer									
3b8.10	—	Organisk form for selen produceret af *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3060 (Seleniberiget gær, inaktiveret)	**Tilsætningsstoffets karakteristika:** Organisk selen hovedsagelig bestående af selenomethionin (63 %) og selenkomponenter med lav molekylevægt (34-36 %) med et indhold af 2 000-2 400 mg Se/kg (97-99 % organisk selen) **Analysemetode** (1) Atomabsorptionsspektrometri (AAS) med grafitovnsteknik (Zeeman) eller hydrid-AAS	Alle arter	—		0,50 (i alt)	Tilsætningsstoffet skal anvendes i fuldfoder som forblanding. Brugersikkerhed: åndedrætsværn, sikkerhedsbriller og handsker ifm. håndtering	10 år fra datoen for denne forordnings ikraftrædelse.

(1) Nærmere oplysninger om analysemetoderne findes på EF-referencelaboratoriets hjemmeside på følgende adresse: www.irmm.jrc.be/html/crlfaa/

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2006/119/EF

af 27. november 2006

om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/56/EF om opvarmningsanlæg til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil [1], særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/56/EF [2] er et af de særdirektiver om EF-typegodkendelse, som er udstedt i medfør af direktiv 70/156/EØF. I direktiv 2001/56/EF fastlægges kravene til typegodkendelse af køretøjer udstyret med anlæg til opvarmning ved forbrænding og til typegodkendelse af anlæg til opvarmning ved forbrænding som komponenter.

(2) FN/ECE-regulativ nr. 122 om typegodkendelse af køretøjer af klasse M, N og O for så vidt angår opvarmningssystemer trådte i kraft den 18. januar 2006. Da dette regulativ er gældende for Fællesskabet er det nødvendigt at skabe overensstemmelse mellem kravene i direktiv 2001/56/EF og kravene i FN/ECE-regulativ nr. 122. Derfor bør de specifikke krav i bilag 9 til FN/ECE-regulativ nr. 122 om opvarmningssystemer på køretøjer, der transporterer farligt gods, indarbejdes i direktiv 2001/56/EF.

(3) Direktiv 2001/56/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(4) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg for tilpasning til den tekniske udvikling, som er nedsat i henhold til artikel 13 i direktiv 70/156/EØF —

[1] EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/40/EF (EUT L 161 af 14.6.2006, s. 12).

[2] EFT L 292 af 9.11.2001, s. 21. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2004/78/EF (EUT L 231 af 30.6.2004, s. 69).

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2001/56/EF

Direktiv 2001/56/EØF ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Overgangsbestemmelser

1. Med virkning fra den 1. oktober 2007 må medlemsstaterne, når det gælder en køretøjstype, der er udstyret med et LPG-fyret opvarmningsanlæg, der overholder kravene i direktiv 2001/56/EF, som ændret ved dette direktiv, ikke, af grunde, der vedrører opvarmningsanlæg, træffe følgende foranstaltninger:

a) nægte EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse, eller

b) forbyde registrering, salg eller ibrugtagning af et køretøj af den pågældende type.

2. Med virkning fra den 1. oktober 2007 må medlemsstaterne, når det gælder en køretøjstype med LPG-fyret anlæg til opvarmning ved forbrænding som komponent, der overholder kravene i bilag direktiv 2001/56/EF, som ændret ved dette direktiv, ikke træffe følgende foranstaltninger:

a) nægte EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse, eller

b) forbyde salg eller ibrugtagning af en komponent af denne type.

3. Med virkning fra den 1. april 2008 skal medlemsstaterne, når det gælder en køretøjstype, der er udstyret med et LPG-fyret opvarmningsanlæg eller en type LPG-fyret anlæg til opvarmning ved forbrænding som komponent, som ikke overholder kravene i direktiv 2001/56/EF, som ændret ved dette direktiv, afslå at bevilge EF-typegodkendelse og kan afslå at bevilge national typegodkendelse.

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. september 2007. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2006.

På Kommissionens vegne

Günter VERHEUGEN

Næstformand

BILAG

Direktiv 2001/56/EF ændres som følger:

1) Følgende linje indsættes i slutningen af »Listen over bilag«:

»Bilag IX Supplerende bestemmelser, som finder anvendelse på visse køretøjer som beskrevet i direktiv 94/55/EF«.

2) Bilag VIII ændres som følger:

a) Titlen i afsnit 1 affattes således:

»1. LPG-OPVARMNINGSANLÆG TIL BRUG I KØRETØJER UNDER KØRSEL«.

b) Punkt 1.1.6.2 affattes således:

»1.1.6.2. at der ikke kan finde en ukontrolleret frigivelse sted som følge af en frakobling ved et uheld. Der skal sikres en mulighed for at stoppe LPG-strømmen ved at installere en anordning direkte efter en regulator monteret på gasflaske eller -beholder, eller, hvis regulatoren ikke er monteret i umiddelbar nærhed af gasflasken eller -tanken, ved at installere en anordning direkte før slangen fra gasflasken eller -tanken samt yderligere en anordning efter regulatoren.«

c) Titlen i afsnit 2 affattes således:

»2. LPG-OPVARMNINGSANLÆG UDELUKKENDE TIL STATIONÆR BRUG I MOTORKØRETØJER OG PÅHÆNGSKØRETØJER HERTIL«.

3) Der tilføjes følgende bilag IX:

»*BILAG IX*

SUPPLERENDE BESTEMMELSER, SOM FINDER ANVENDELSE PÅ VISSE KØRETØJER, SOM BESKREVET I DIREKTIV 94/55/EF (*)

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Dette bilag finder anvendelse på alle køretøjer, for hvilke de særlige krav vedrørende anlæg til opvarmning ved forbrænding og deres montering, som fastsat i direktiv 94/55/EF, gælder.

2. DEFINITIONER

I dette bilag anvendes køretøjsbetegnelserne EX/II, EX/III, AT, FL og OX som defineret i kapitel 9.1 i bilag B til direktiv 94/55/EF.

3. TEKNISKE FORSKIFTER

3.1. **Almindelige bestemmelser (køretøjer EX/II, EX/III, AT, FL og OX)**

3.1.1. Opvarmningsanlæg af forbrændingstypen og deres udstødningssystem skal konstrueres, placeres, beskyttes eller afskærmes således, at enhver risiko for uønsket opvarmning eller antænding af lasten er forhindret. Dette krav anses for opfyldt, hvis varmeanlæggets brændstoftank og røggasaftræk opfylder bestemmelserne i punkt 3.1.1.1 og 3.1.1.2. Overensstemmelsen med dette punkt efterprøves på det færdigopbyggede køretøj.

3.1.1.1. Enhver brændstoftank, der forsyner anlægget, skal opfylde følgende krav:

a) I tilfælde af utæthed skal brændstoffet løbe ud på jorden uden at komme i kontakt med varme dele af køretøjet eller med lasten.

b) Brændstoftanke som indeholder benzin skal ved påfyldningsåbningen have en effektiv flammespærre eller en lukning, med hvilken åbningen kan holdes hermetisk lukket.

3.1.1.2. Røggasaftræk såvel som røggasrør skal være ført eller beskyttet således, at de ikke gennem opvarmning eller antændelse kan være til fare for lasten. Dele af røggasaftræk, der er beliggende direkte under brændstoftanken (diesel), skal have en fri afstand på mindst 100 mm eller være beskyttet af et varmeskjold.

3.1.2. Anlæg til opvarmning ved forbrænding skal tilkobles manuelt. Programmeringsanordninger er forbudt.

3.2. **Køretøjer EX/II og EX/III**

Anlæg til opvarmning ved forbrænding, som anvender gasformigt brændstof, er ikke tilladt.

3.3. **Køretøjer FL**

3.3.1. Anlæg til opvarmning ved forbrænding skal sættes ud af funktion med mindst følgende metoder:

a) forsætlig manuel afbrydelse fra førerhuset

b) standsning af køretøjets motor; i dette tilfælde kan opvarmningsanordningen genstartes manuelt af føreren

c) opstart af en fødepumpe på motorkøretøjet til det farlige gods.

3.3.2. Efterløb er tilladt, efter at anlægget til opvarmning ved forbrænding er sat ud af funktion. Ved metoderne i punkt 3.3.1 b) og c) skal tilførslen af forbrændingsluft afbrydes ved passende foranstaltninger efter en efterløbscyklus på højst 40 sekunder. Der må kun anvendes varmeanlæg, for hvilke det er godtgjort, at varmeveksleren i hele den normale driftslevetid er bestandig over for den reducerede efterløbsperiode på 40 sekunder.

(*) EFT L 319 af 21.12.1994, s. 7.«

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2006/120/EF

af 27. november 2006

om berigtigelse og ændring af Kommissionens direktiv 2005/30/EF om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/24/EF og 2002/24/EF vedrørende standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/24/EF af 17. juni 1997 om dele af og kendetegn ved to- og trehjulede motordrevne køretøjer [1], særlig artikel 7,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/24/EF af 18. marts 2002 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer og om ophævelse af Rådets direktiv 92/61/EØF [2], navnlig artikel 17, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens direktiv 2005/30/EF indeholder visse fejl, der bør rettes.

(2) Det er med tilbagevirkende kraft nødvendigt at præcisere, at artikel 3, stk. 1, i direktiv 2005/30/EF omhandler nye udskiftningskatalysatorer, der opfylder kravene i direktiv 97/24/EF som ændret ved direktiv 2005/30/EF.

(3) Det er endvidere nødvendigt at omredigere bilag I til direktiv 2005/30/EF.

(4) Det er også nødvendigt med en ny bestemmelse at præcisere, at salg eller montering af udskiftningskatalysatorer på køretøjer, hvis de ikke er omfattet af en typegodkendelse meddelt i overensstemmelse med direktiv 97/24/EF som ændret ved direktiv 2005/30/EF, efter en vis overgangsperiode ikke er tilladt.

(5) Direktiv 2005/30/EF bør derfor berigtiges og ændres i overensstemmelse hermed.

(6) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Tilpasning til den Tekniske Udvikling —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 2005/30/EF berigtiges som følger:

1) Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»1. Med virkning fra den 18. maj 2006 må medlemsstaterne ikke, for nye udskiftningskatalysatorer, der opfylder kravene i direktiv 97/24/EF som ændret ved direktiv 2005/30/EF, og bestemt til montering på køretøjer, der er blevet typegodkendt i henhold til direktiv 97/24/EF:

a) nægte at bevilge EF-typegodkendelse i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2002/24/EF eller

b) forbyde salg eller montering på et køretøj«.

2) I bilag I erstattes overalt »punkt 5 i bilag VI« med »punkt 4a i bilag VI«.

Artikel 2

Der indsættes følgende stk. 3 i artikel 3 i direktiv 2005/30/EF:

»3. Med virkning fra den 1. januar 2009 skal medlemsstaterne forbyde salg eller montering af udskiftningskatalysatorer på køretøjer, hvis de ikke er omfattet af en typegodkendelse meddelt i overensstemmelse med direktiv 97/24/EF som ændret ved nærværende direktiv.«

[1] EFT L 226 af 18.8.1997, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2006/27/EF (EUT L 66 af 8.3.2006, s. 7).

[2] EFT L 124 af 9.5.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2005/30/EF (EUT L 106 af 27.4.2005, s. 17).

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. september 2007. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2006.

På Kommissionens vegne

Günter VERHEUGEN

Næstformand

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 17. juli 2006

om undertegnelse og foreløbig anvendelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Østlige Republik Uruguay om visse aspekter af lufttrafik

(2006/848/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet bemyndigede den 5. juni 2003 Kommissionen til at indlede forhandlinger med tredjelande om en fællesskabsaftale, som skulle træde i stedet for visse bestemmelser i eksisterende bilaterale aftaler.

(2) På Fællesskabets vegne har Kommissionen forhandlet sig frem til en aftale med Den Østlige Republik Uruguay om visse aspekter af lufttrafik i overensstemmelse med de mekanismer og direktiver, der blev fastsat i bilaget til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med tredjelande om en fællesskabsaftale, som skulle træde i stedet for visse bestemmelser i eksisterende bilaterale aftaler.

(3) Den aftale, Kommissionen har forhandlet sig frem til, bør undertegnes og anvendes foreløbigt med forbehold af senere indgåelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Undertegnelsen af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Østlige Republik Uruguay om visse aspekter af lufttrafik godkendes herved på vegne af Fællesskabet, med forbehold af aftalens indgåelse.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der på Fællesskabets vegne er beføjet til at undertegne aftalen med forbehold af senere indgåelse.

Artikel 3

Indtil aftalen træder i kraft, anvendes den foreløbigt fra den første dag i måneden efter den dato, hvor parterne meddeler hinanden, at de i denne henseende nødvendige procedurer er afsluttet.

Artikel 4

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at foranstalte den notifikation, der er omhandlet i aftalens artikel 9, stk. 2.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2006.

På Rådets vegne

E. TUOMIOJA

Formand

AFTALE

mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Østlige Republik Uruguay om visse aspekter af lufttrafik

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

på den ene side,

og

DEN ØSTLIGE REPUBLIK URUGUAY (i det følgende benævnt »Uruguay«)

på den anden side

(i det følgende benævnt »parterne«),

SOM KONSTATERER, at der er undertegnet bilaterale lufttrafikaftaler mellem flere af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og Uruguay med bestemmelser, der strider mod fællesskabsretten,

SOM KONSTATERER, at Det Europæiske Fællesskab har enekompetence på flere områder, der kan være omfattet af bilaterale lufttrafikaftaler mellem medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab og tredjelande,

SOM KONSTATERER, at luftfartsselskaber, der er etableret i en medlemsstat, i henhold til fællesskabslovgivningen har ret til uden forskelsbehandling at få adgang til luftruter mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og tredjelande,

SOM HENVISER til de aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og visse tredjestater, der giver statsborgere i de pågældende tredjestater mulighed for at erhverve ejendomsrettigheder i luftfartsselskaber, som der er udstedt licens til i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen,

SOM ERKENDER, at visse bestemmelser i de bilaterale lufttrafikaftaler mellem medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab og Uruguay, som strider mod fællesskabslovgivningen, skal bringes i overensstemmelse med denne med det formål at tilvejebringe et forsvarligt regelgrundlag for lufttrafikken mellem Det Europæiske Fællesskab og Uruguay og for at sikre kontinuiteten i denne lufttrafik,

SOM KONSTATERER, at luftfartsselskaber i henhold til fællesskabslovgivning principielt ikke må indgå aftaler, der kan påvirke handelen mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, og som tilstræber eller bevirker, at konkurrencen forhindres, begrænses eller forvrides,

SOM ERKENDER på baggrund af ovenstående, at visse bestemmelser i de bilaterale lufttrafikaftaler mellem medlemsstaterne og Uruguay kan sætte konkurrencereglerne for virksomheder ud af spillet, nemlig bestemmelser, der: i) kræver eller tilskynder til, at virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder indgår aftaler, træffer beslutninger eller samordner deres praksis således, at konkurrencen mellem luftfartsselskaber på de pågældende ruter hindres, forvrides eller begrænses, eller ii) forstærker virkningerne af en eventuel aftale, beslutning eller samordnet praksis, eller iii) uddelegerer ansvaret for at tage skridt til at hindre, forvride eller begrænse konkurrencen mellem luftfartsselskaber på de pågældende ruter til luftfartsselskaberne eller andre private erhvervsdrivende.

SOM KONSTATERER, at det ikke er Det Europæiske Fællesskabs hensigt at påvirke balancen mellem luftfartsselskaber fra Det Europæiske Fællesskab og luftfartsselskaber fra Uruguay eller at forhandle om ændringer af de eksisterende bilaterale lufttrafikaftalers bestemmelser om trafikrettigheder,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

1. I denne aftale forstås ved »medlemsstater« Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater. Ved »LACAC-medlemsstater« forstås medlemsstater i Den Latinamerikanske Kommission for Civil Luftfart.

2. Når der i de enkelte aftaler, der er anført i bilag I, henvises til statsborgere i den medlemsstat, der er part i den pågældende aftale, skal dette forstås således, at der henvises til statsborgere i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

3. Når der i de enkelte aftaler, der er anført i bilag I, henvises til luftfartsselskaber fra den medlemsstat, der er part i den pågældende aftale, skal dette forstås således, at der henvises til luftfartsselskaber, som udpeges af den pågældende medlemsstat.

Artikel 2

Udpegning af luftfartsselskaber og begrænsning af tilladelser

1. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 går forud for de tilsvarende bestemmelser i de artikler, der er anført i bilag II, litra a) henholdsvis litra b), med hensyn til den pågældende medlemsstats udpegning af et luftfartsselskab og Uruguays udstedelse af godkendelser og tilladelser til luftfartsselskabet henholdsvis afvisning, tilbagekaldelse, suspendering og begrænsning af godkendelser og tilladelser til luftfartsselskabet. Bestemmelserne i stk. 4 og 5 går forud for de tilsvarende bestemmelser i de artikler, der er anført i bilag II, punkt a) henholdsvis litra b), med hensyn til Uruguays udpegning af et luftfartsselskab og den pågældende medlemsstats udstedelse af godkendelser og tilladelser til luftfartsselskabet henholdsvis afvisning, tilbagekaldelse, suspendering og begrænsning af godkendelser og tilladelser til luftfartsselskabet.

2. Når Uruguay modtager en udpegning fra en medlemsstat, udsteder den de relevante godkendelser og tilladelser med det mindst mulige tidsforbrug til procedurer, forudsat:

i) at luftfartsselskabet i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er etableret på den udpegende medlemsstats område og er i besiddelse af en fællesskabsretligt gyldig licens

ii) at den medlemsstat, der står for udstedelsen af »Air Operator's Certificate«, udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet, og at den relevante luftfartsmyndighed er entydigt identificeret i udpegningen, og

iii) at luftfartsselskabet ejes, enten direkte eller i kraft af en ejermajoritet, og effektivt kontrolleres af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater eller andre stater som anført i bilag III og/eller statsborgere i disse stater.

3. Uruguay kan afvise, tilbagekalde, suspendere eller begrænse godkendelserne eller tilladelserne til et luftfartsselskab, som en medlemsstat har udpeget:

i) hvis luftfartsselskabet ikke, i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, er etableret på den udpegende medlemsstats område eller ikke er i besiddelse af en fællesskabsretligt gyldig licens, eller

ii) hvis den medlemsstat, der står for udstedelsen af »Air Operator's Certificate«, ikke udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet, eller hvis den relevante luftfartsmyndighed ikke er entydigt identificeret i udpegningen, eller

iii) hvis luftfartsselskabet ikke ejes, enten direkte eller i kraft af en ejermajoritet, og effektivt kontrolleres af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater eller af andre stater som anført i bilag III og/eller statsborgere i disse stater, eller

iv) hvis Uruguay godtgør, at luftfartsselskabet ville omgå begrænsninger i trafikrettigheder, som fremgår af en bilateral aftale mellem Uruguay og en anden medlemsstat, ved at udøve trafikrettigheder i henhold til nærværende aftale på en rute, der omfatter et punkt i denne anden medlemsstat, eller

v) hvis luftfartsselskabet er i besiddelse af et »Air Operator's Certificate« udstedt af en medlemsstat, uden at der foreligger nogen bilateral lufttrafikaftale mellem Uruguay og den pågældende medlemsstat, og hvis det luftfartsselskab, som Uruguay har udpeget, har fået afslag på trafikrettigheder til den pågældende medlemsstat.

Uruguay udøver sine rettigheder i henhold til dette stykke uden at forskelsbehandle luftfartsselskaber fra Fællesskabet på grundlag af nationalitet.

4. Når en medlemsstat modtager en udpegning fra Uruguay, udsteder den de relevante godkendelser og tilladelser med det mindst mulige tidsforbrug til procedurer, forudsat:

i) at luftfartsselskabet er etableret på Uruguays område, og

ii) at Uruguay udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet og står for udstedelsen af selskabets »Air Operator's Certificate«, og

iii) at luftfartsselskabet ejes, enten direkte eller i kraft af en ejermajoritet, og effektivt kontrolleres af LACAC-medlemsstater og/eller statsborgere i LACAC-medlemsstater, medmindre der er aftalt gunstigere vilkår i den bilaterale lufttrafikaftale mellem den pågældende medlemsstat og Uruguay.

5. En medlemsstat kan afvise, tilbagekalde, suspendere eller begrænse godkendelsen eller tilladelserne til et luftfartsselskab, som Uruguay har udpeget:

i) hvis luftfartsselskabet ikke er etableret på Uruguays område, eller

ii) hvis Uruguay ikke udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet, eller hvis Uruguay ikke står for udstedelsen af selskabets »Air Operator's Certificate«, eller

iii) hvis luftfartsselskabet ikke ejes, enten direkte eller i kraft af en ejermajoritet, og effektivt kontrolleres af LACAC-medlemsstater og/eller statsborgere i LACAC-medlemsstater, medmindre der er aftalt gunstigere vilkår i den bilaterale lufttrafikaftale mellem den pågældende medlemsstat og Uruguay, eller

iv) hvis luftfartsselskabet i forvejen har tilladelse til at operere i henhold til en bilateral aftale mellem medlemsstaten og en anden LACAC-medlemsstat, og medlemsstaten godtgør, at luftfartsselskabet ville omgå begrænsninger i trafikrettigheder, som fremgår af denne anden aftale, ved at udøve trafikrettigheder i henhold til nærværende aftale på en rute, der omfatter et punkt i den pågældende anden LACAC-medlemsstat.

Artikel 3

Rettigheder med hensyn til myndighedskontrol

1. Stk. 2 i denne artikel supplerer de artikler, der er anført i bilag II, litra c).

2. Når en medlemsstat har udpeget et luftfartsselskab, som en anden medlemsstat udøver og opretholder myndighedskontrol med, gælder Uruguays rettigheder efter sikkerhedsbestemmelserne i aftalen mellem den medlemsstat, der har udpeget luftfartsselskabet, og Uruguay også for den pågældende anden medlemsstats vedtagelse, gennemførelse og opretholdelse af sikkerhedskrav og for det pågældende luftfartsselskabs driftstilladelse.

Artikel 4

Beskatning af flybrændstof

1. Stk. 2 i denne artikel supplerer de tilsvarende bestemmelser i de artikler, der er anført i bilag II, litra d).

2. Uanset eventuelle andre bestemmelser om det modsatte er intet i de aftaler, der er anført i bilag II, litra d), til hinder for, at medlemsstaterne uden forskelsbehandling kan opkræve enhver form for skatter, afgifter eller gebyrer på brændstof, der på deres område leveres til brug i et luftfartøj, der tilhører et luftfartsselskab udpeget af Uruguay, og som beflyver en rute mellem et punkt på den pågældende medlemsstats område og et andet punkt på denne eller en anden medlemsstats område.

3. Uanset eventuelle andre bestemmelser om det modsatte er intet i de aftaler, der er anført i bilag II, litra d), til hinder for, at Uruguay uden forskelsbehandling kan opkræve enhver form for skatter, afgifter eller gebyrer på brændstof, der på dens område leveres til brug i et luftfartøj, der tilhører et luftfartsselskab udpeget af en medlemsstat, og som beflyver en rute mellem et punkt på Uruguays område og et andet punkt på Uruguays eller en anden LACAC-medlemsstats område.

Artikel 5

Transporttakster for strækninger inden for Det Europæiske Fællesskab

1. Stk. 2 i denne artikel supplerer de artikler, der er anført i bilag II, litra e).

2. Det eller de luftfartsselskaber, der udpeges af Uruguay i henhold til en aftale, jf. bilag I, som indeholder en af de bestemmelser, der er anført i bilag II, litra e), opkræver takster for transport, som udelukkende finder sted inden for Det Europæiske Fællesskabs område, i overensstemmelse med Det Europæiske Fællesskabs lovgivning. Det Europæiske Fællesskabs lovgivning anvendes uden forskelsbehandling.

Artikel 6

Forenelighed med konkurrencereglerne

1. De bilaterale lufttrafikaftaler, der er indgået mellem medlemsstater og Uruguay, må ikke i) kræve eller tilskynde til, at virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder indgår aftaler, træffer beslutninger eller samordner deres praksis således, at konkurrencen mellem luftfartsselskaber på de pågældende ruter hindres, forvrides eller begrænses, eller ii) forstærke virkningerne af en eventuel aftale, beslutning eller samordnet praksis, eller iii) uddelegere ansvaret for at tage skridt til at hindre, forvride eller begrænse konkurrencen mellem luftfartsselskaber på de pågældende ruter til luftfartsselskaberne eller andre private erhvervsdrivende.

2. Bestemmelserne i bilag II, litra f), må ikke anvendes på en måde, der er uforenelig med denne artikels stk. 1.

Artikel 7

Bilag til aftalen

Bilagene til denne aftale udgør en integrerende del af denne.

Artikel 8

Revision eller ændring

Parterne kan efter fælles overenskomst til enhver tid revidere eller ændre denne aftale.

Artikel 9

Ikrafttræden og foreløbig anvendelse

1. Denne aftale træder i kraft, når parterne har udvekslet skriftlige noter om, at de har afsluttet de interne procedurer, som er en forudsætning for, at den kan træde i kraft.

2. Uanset stk. 1 er de kontraherende parter enige om at anvende aftalen foreløbigt fra den første dag i måneden efter den dato, hvor parterne meddeler hinanden, at de i denne henseende nødvendige procedurer er afsluttet.

3. Aftaler mellem medlemsstaterne og Uruguay, som på datoen for denne aftales undertegnelse endnu ikke var trådt i kraft, og som ikke finder foreløbig anvendelse, er anført i bilag I, litra b). Denne aftale finder anvendelse på alle sådanne aftaler og arrangementer, fra de træder i kraft eller finder foreløbig anvendelse.

Artikel 10

Ophør

1. Hvis en aftale, der er anført i bilag I, ophører, ophører samtidig alle nærværende aftales bestemmelser vedrørende den pågældende aftale.

2. Hvis alle de aftaler, der er anført i bilag I, ophører, ophører nærværende aftale samtidig.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF underskriver undertegnede befuldmægtigede denne aftale.

Udfærdiget i Montevideo den tredje november to tusind og seks i to eksemplarer på, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk. I tilfælde af uoverensstemmelse går den spanske tekst forud for de andre sprogudgaver.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunitá Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen

Por la República Oriental del Uruguay
Za Uruguayskou východní republiku
For Den Østlige Republik Uruguay
Für die Republik Östlich des Uruguay
Uruguay Idavabariigi nimel
Για την Ανταολική Δημοκρατία της Ουρουγουάης
For the Oriental Republic of Uruguay
Pour la République Orientale de l'Uruguay
Per la Repubblica orientale dell'Uruguay
Urugvajas Austrumu Republikas vārdā
Urugvajaus Rytų Respublikos vardu
Az Uruguayi Keleti Köztársaság részéről
Ghar-Repubblika Orjentali ta' l-Uruguay
Voor de Republiek ten oosten van de Uruguay
W imieniu Wschodniej Republiki Urugwaju
Pela República Oriental doUruguai
Za Uruguajskú východnú republiku
Za Vzhodno republiko Urugvaj
Uruguayn itäisen tasavallan puolesta
För Östliga Republiken Uruguay

BILAG I

LISTE OVER AFTALER, SOM DER HENVISES TIL I DENNE AFTALES ARTIKEL 1

a) Lufttrafikaftaler mellem Uruguay og medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab, som på tidspunktet for denne aftales undertegnelse er indgået, undertegnet og/eller anvendes foreløbigt

— Aftale mellem Den Østlige Republik Uruguay og Forbundsrepublikken Tyskland om lufttransport, undertegnet i Montevideo den 31. august 1957 (i det følgende benævnt »aftalen Uruguay—Tyskland«) i bilag II. Senest ændret ved det godkendte referat udfærdiget i Bonn den 9. juli 1997.

— Aftale mellem Den Østlige Republik Uruguays regering og Kongeriget Belgiens regering vedrørende lufttrafik, undertegnet i Montevideo den 5. oktober 1972 (i det følgende benævnt »aftalen Uruguay—Belgien«) i bilag II.

— Luftfartsoverenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og Den Østlige Republik Uruguays regering, undertegnet i Montevideo den 18. december 1981 (i det følgende benævnt »aftalen Uruguay—Danmark«) i bilag II.

— Aftale mellem Kongeriget Spanien og Den Østlige Republik Uruguay om kommerciel lufttransport, undertegnet i Montevideo den 13. august 1979 (i det følgende benævnt »aftalen Uruguay—Spanien«) i bilag II. Senest ændret ved det godkendte referat undertegnet i Madrid den 21. oktober 2005.

— Lufttransportaftale mellem Kongeriget Nederlandenes regering og Den Østlige Republik Uruguay, undertegnet i Haag den 21. november 1979 (i det følgende benævnt »aftalen Uruguay—Nederlandene«) i bilag II

— Aftale mellem Den Østlige Republik Uruguay og Den Portugisiske Republik om lufttransport, i henhold til tillæg 2 til det aftalememorandum, der blev undertegnet i Lissabon den 9. september 1998 (i det følgende benævnt »aftalen Uruguay—Portugal«) i bilag II.

— Aftale mellem Den Østlige Republik Uruguays regering og regeringen for Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, i henhold til bilag B til det godkendte referat undertegnet i London den 6. februar 1998 (i det følgende benævnt »aftalen Uruguay—UK«) i bilag II.

— Aftale mellem Den Østlige Republik Uruguays regering og Kongeriget Sveriges regering om lufttrafik, undertegnet i Montevideo den 18. december 1981 (i det følgende benævnt »aftalen Uruguay—Sverige«) i bilag II.

b) Lufttrafikaftaler og andre arrangementer mellem Den Østlige Republik Uruguay og medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab, der er paraferet eller undertegnet, men som på tidspunktet for denne aftales undertegnelse endnu ikke er trådt i kraft, og som ikke anvendes foreløbigt

— Udkast til aftale mellem Den Østlige Republik Uruguays regering og den østrigske forbundsregering om lufttransport, i henhold til bilag B til den protokol, der blev undertegnet i Montevideo den 28. februar 1996 (i det følgende benævnt »udkastet til aftale Uruguay—Østrig«) i bilag II.

— Udkast til lufttransportaftale mellem Kongeriget Spanien og Den Østlige Republik Uruguay, i henhold til i bilaget til det godkendte referat, der blev undertegnet i Madrid den 21. oktober 2005 (i det følgende benævnt »udkastet til revideret aftale Uruguay—Spanien«) i bilag II.

BILAG II

LISTE OVER ARTIKLER I DE I BILAG I ANFØRTE AFTALER, SOM DER HENVISES TIL I DENNE AFTALES ARTIKEL 2-5

a) Udpegning:

— Artikel 3 i aftalen Uruguay – Tyskland

— Artikel 3 i udkastet til aftale Uruguay – Østrig

— Artikel 3 i aftalen Uruguay – Belgien

— Artikel 3 i aftalen Uruguay – Danmark

— Artikel 3 i aftalen Uruguay – Spanien

— Artikel 3 i udkastet til revideret aftale Uruguay – Spanien

— Artikel 3 i aftalen Uruguay – Nederlandene

— Artikel 3 i aftalen Uruguay – Portugal

— Artikel 4 i aftalen Uruguay – UK

— Artikel 3 i aftalen Uruguay – Sverige

b) Afvisning, tilbagekaldelse, suspendering og begrænsning af godkendelser og tilladelser:

— Artikel 4 i aftalen Uruguay – Tyskland

— Artikel 4 i udkastet til aftale Uruguay – Østrig

— Artikel 3 i aftalen Uruguay – Belgien

— Artikel 4 i aftalen Uruguay – Danmark

— Artikel 4 i aftalen Uruguay – Spanien

— Artikel 4 i udkastet til revideret aftale Uruguay – Spanien

— Artikel 5 i aftalen Uruguay – Nederlandene

— Artikel 4 i aftalen Uruguay – Portugal

— Artikel 5 i aftalen Uruguay – UK

— Artikel 4 i aftalen Uruguay – Sverige

c) Sikkerhed:

— Artikel om sikkerhed, i henhold til bilag III til det godkendte referat undertegnet i Bonn den 9. juli 1997 vedrørende aftalen Uruguay – Tyskland

— Artikel 17 i aftalen Uruguay – Portugal

— Artikel 14 i aftalen Uruguay – UK

d) Beskatning af flybrændstof:

— Artikel 6 i aftalen Uruguay – Tyskland

— Artikel 7 i udkastet til aftale Uruguay – Østrig

— Artikel 4 i aftalen Uruguay – Belgien

— Artikel 9 i aftalen Uruguay – Danmark

— Artikel 6 i aftalen Uruguay – Spanien

— Artikel 5 i udkastet til revideret aftale Uruguay – Spanien

— Artikel 7 i aftalen Uruguay – Nederlandene

— Artikel 6 i aftalen Uruguay – Portugal

— Artikel 8 i aftalen Uruguay – UK

— Artikel 9 i aftalen Uruguay – Sverige

e) Transporttakster for strækninger inden for Det Europæiske Fællesskab:

— Artikel 9 i aftalen Uruguay – Tyskland

— Artikel 11 i udkastet til aftale Uruguay – Østrig

— Artikel 9 i aftalen Uruguay – Belgien

— Artikel 6 i aftalen Uruguay – Danmark

— Artikel 7 i aftalen Uruguay – Spanien

— Artikel 12 i aftalen Uruguay – Nederlandene

— Artikel 16 i aftalen Uruguay – Portugal

— Artikel 7 i aftalen Uruguay – UK

— Artikel 6 i aftalen Uruguay – Sverige

f) Forenelighed med konkurrencereglerne:

— Artikel 9 i aftalen Uruguay – Tyskland

— Artikel 11 i udkastet til aftale Uruguay – Østrig

— Artikel 9 i aftalen Uruguay – Belgien

— Artikel 6 i aftalen Uruguay – Danmark

— Artikel 7 i aftalen Uruguay – Spanien

— Artikel 12 i aftalen Uruguay – Nederlandene

— Artikel 16 i aftalen Uruguay – Portugal

— Artikel 6 i aftalen Uruguay – Sverige

BILAG III

LISTE OVER ANDRE STATER, SOM DER HENVISES TIL I DENNE AFTALES ARTIKEL 2

a) Republikken Island (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)

b) Fyrstendømmet Liechtenstein (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)

c) Kongeriget Norge (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)

d) Det Schweiziske Forbund (i medfør af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om lufttransport)

RÅDETS AFGØRELSE

af 20. november 2006

om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (»Pericles«-programmet)

(2006/849/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 123, stk. 4, tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank [1], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 13, stk. 3, litra a), i Rådets afgørelse 2001/923/EF [2] skulle Kommissionen senest den 30. juni 2005 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en i forhold til programmets administrator uafhængig evalueringsrapport om programmets relevans og effektivitet og en meddelelse om, hvorvidt dette program bør videreføres og tilpasses, ledsaget af et relevant forslag.

(2) Den evalueringsrapport, der er omhandlet i afgørelsens artikel 13, blev udsendt den 30. november 2004. Rapporten konkluderede, at programmets målsætninger er blevet opfyldt, og det henstilledes, at programmet videreføres.

(3) Der anføres i denne afgørelse et finansielt referencegrundlag, jf. punkt 38 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning [3], for hele programmets varighed, uden at dette berører budgetmyndighedens beføjelser i henhold til traktaten.

(4) Videreførelsen af programmet er begrundet i behovet for fortsat vagtsomhed og for fortsat at levere den uddannelse og tekniske bistand, der er nødvendig for at beskytte euroen mod falskmøntneri, ved at skabe stabile rammer for planlægningen af medlemsstaternes programmer, navnlig i en periode, hvor nye medlemsstater tilslutter sig den fælles valuta.

(5) I den ånd fremlagde Kommissionen den 8. april 2005 et forslag om videreførelse af Pericles-programmet [4] indtil den 31. december 2011.

(6) Indtil der forelå endelig enighed om Fællesskabets finansielle ramme for 2007-2013 besluttede Rådet at forlænge Pericles-programmet til udgangen af 2006.

(7) I sin erklæring af 30. januar 2006 fastslog Rådet, at Pericles-programmet har flerårig karakter og bør forlænges indtil 2011. Med henblik herpå opfordrede det Kommissionen til at fremlægge et forslag om forlængelse af programmet for den periode, der begynder i 2007, så snart der er opnået enighed om den finansielle ramme for 2007-2013.

(8) Det er hensigtsmæssigt, at fællesskabsprogrammerne stemmer overens med Fællesskabets finansielle ramme.

(9) For at undgå overlapning og sikre sammenhæng og komplementaritet mellem aktionerne i medfør af Pericles-programmet er det vigtigt at udvikle synergier mellem aktioner, der finansieres af Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Europol.

(10) Pericles-programmet bør derfor under hensyntagen til behovet for videreuddannelse og bistand til beskyttelse af euroen forlænges indtil den 31. december 2013. Afgørelse 2001/923/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ændringer

I afgørelse 2001/923/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, sidste punktum, affattes således:

»Det er gældende i perioden fra 1. januar 2002 til 31. december 2013.«

[1] EUT C 163 af 14.7.2006, s. 7.
[2] EFT L 339 af 21.12.2001, s. 50. Ændret ved afgørelse 2006/75/EF (EUT L 36 af 8.2.2006, s. 40).
[3] EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.
[4] KOM(2005) 127 endelig.

2) I artikel 6 tilføjes følgende stykke sidst i artiklen:

»Det finansielle referencebeløb for gennemførelsen af EF-handlingsprogrammet for perioden 1. januar 2007 til 31. december 2013 er på 7 000 000 EUR.«

3) Artikel 13, stk. 3, ændres således:

a) I litra a) ændres datoen »30. juni 2005« til »30. juni 2013«.

b) Litra b) affattes således:

»b) ved afslutningen af den oprindelige og den supplerende programperiode og senest henholdsvis den 30. juni 2006 og den 30. juni 2014 en detaljeret rapport om programmets gennemførelse og resultater, som bl.a. omhandler merværdien i kraft af Fællesskabets finansielle bistand.«

Artikel 2

Anvendelse

Denne afgørelse har virkning i de deltagende medlemsstater som defineret i artikel 1, første led, i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen [1].

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra 1. januar 2007.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 2006.

På Rådets vegne

J. KORKEAOJA

Formand

[1] EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1647/2006 (EUT L 309 af 9.11.2006, s. 2).

RÅDETS AFGØRELSE

af 20. november 2006

om udvidelse af anvendelsen af afgørelse 2006/849/EF om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (»Pericles«-programmet) til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen

(2006/850/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Da Rådet vedtog afgørelse 2006/849/EF [1], bestemte det, at den skulle have virkning i de deltagende medlemsstater som defineret i artikel 1, første led, i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen [2].

(2) Den udveksling af oplysninger og personale samt den bistand og de uddannelsesforanstaltninger, der iværksættes under Pericles-programmet, bør imidlertid være ensartet overalt i Fællesskabet, og der bør derfor træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre euroen samme grad af beskyttelse i de medlemsstater, hvor den ikke er officiel valuta —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Anvendelsen af afgørelse 2006/849/EF udvides til også at omfatte andre medlemsstater end de deltagende medlemsstater som defineret i artikel 1, første led, i forordning (EF) nr. 974/1998.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 2006.

På Rådets vegne

J. KORKEAOJA

Formand

---

[1] Se side 28 i denne EUT.
[2] EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 24. oktober 2006

om forvaltningen af de finansielle ressourcer til nedlæggelse af nukleare anlæg og til forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald

(2006/851/Euratom)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 124, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I præamblen til traktaten erkendes det, at medlemsstaterne tilstræber, at der gennemføres sådanne beskyttelsesforanstaltninger, der vil fjerne farerne for deres befolkningers liv og sundhed.

(2) Artikel 2, litra b) i traktaten fastsætter, at Fællesskabet bl.a. skal indføre ensartede sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed og overvåge deres anvendelse.

(3) I traktatens kapitel 3 fastsættes de grundlæggende normer, som giver Fællesskabet mulighed for at sikre beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.

(4) Rådets direktiv 96/29/Euratom ([1]) fastsætter de grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.

(5) Ifølge Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ([2]) er medlemsstaterne forpligtet til at »træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at projekter, der bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering kan få væsentlig indvirkning på miljøet, underlægges et krav om tilladelse og en vurdering af denne indvirkning, inden der gives tilladelse«.

([1]) EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.
([2]) EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF (EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17).

(6) Ioniserende stråling fra radioaktive materialer kan få virkninger, også efter nukleare anlægs levetid og ud over nationale grænser.

(7) Arbejdstagernes og offentlighedens beskyttelse mod sådanne farer er af største betydning for De Europæiske Fællesskaber. Der bør derfor overholdes høje sikkerhedsnormer for at sikre, at der tages højde for disse farer under og efter de nukleare anlægs levetid.

(8) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har understreget, »at det er nødvendigt, at medlemsstaterne sikrer, at tilstrækkelige finansielle ressourcer til nedlæggelses- og affaldsforvaltningsaktiviteter, der revideres i medlemsstaterne, rent faktisk anvendes til det formål, de er afsat til, samt at de forvaltes på en gennemskuelig måde, for således at undgå hindringer for loyal konkurrence på energimarkedet ([3])«.

(9) Kommissionen har ligeledes noteret sig, at »det er vigtigt at sikre, at de midler, der er afsat til nedlæggelses- og affaldsforvaltningsaktiviteter, der vedrører Euratom-traktatens mål, forvaltes på en gennemskuelig måde og udelukkende anvendes til det omhandlede formål. I den forbindelse har den til hensigt, inden for rammerne af sine ansvarsområder under Euratom-traktaten, at offentliggøre en årlig rapport om anvendelsen af midler til nedlæggelse og affaldsforvaltning. Den vil lægge særlig vægt på at sikre, at fællesskabslovgivningens relevante bestemmelser anvendes fuldt ud ([4])«.

(10) I sin meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet ([5]) fremhævede Kommissionen det øgede behov for åbenhed i og harmonisering af forvaltningen af disse finansielle ressourcer. Kommissionen har også givet udtryk for sin hensigt om at forelægge en henstilling i 2005.

([3]) Interinstitutionel erklæring (EUT L 176 af 15.7.2003, s. 56).
([4]) Erklæring fra Kommissionen (EUT L 176 af 15.7.2003, s. 56).
([5]) KOM(2004) 719, Rapport om anvendelsen af de finansielle ressourcer beregnet til nedlæggelse af kernekraftværker, af 26.10.2004.

(11) Nedlæggelsesaktiviteter kan i sig selv også være forbundet med farer for folkesundheden og miljøet, navnlig hvis der ikke i tide træffes de nødvendige foranstaltninger vedrørende strålingsfarerne i forbindelse med nedlæggelsesaktiviteter.

(12) For at tage højde for alle disse farer bør der sikres sikker nedlukning af nukleare anlæg, herunder den langsigtede forvaltning af radioaktivt affald og brugt brændsel.

(13) En sikker nedlæggelse af nukleare anlæg, herunder den langsigtede forvaltning af radioaktivt affald og brugt brændsel, kræver omfattende finansielle ressourcer. Hvis disse ressourcer mangler, når der er brug for dem, kan det få uønskede virkninger for nedlæggelsesprocessen. Tilstrækkelige finansielle ressourcer på det rette tidspunkt bør være til rådighed til at færdiggøre nedlæggelsen af nukleare anlæg i overensstemmelse med sikkerhedsnormerne.

(14) I overensstemmelse med forureneren betaler-princippet bør operatører af nukleare anlæg hensætte tilstrækkelige finansielle ressourcer til at dække de fremtidige nedlæggelsesomkostninger i løbet af anlæggenes produktive levetid.

(15) I forbindelse med de særlige aspekter af tiltrædelsesforhandlingerne blev spørgsmålet om tidlig nedlæggelse af nukleare reaktorer, som det blev anset for urentabelt at opgradere, behandlet. Fællesskabet har følgelig på eget initiativ deltaget i fremskaffelsen af finansielle ressourcer og på visse betingelser ydet økonomisk støtte til forskellige nedlæggelsesprojekter i nogle nye medlemsstater.

(16) Det specificeres i artikel 26 i den fælles konvention om sikkerhed vedrørende forvaltning af brugt brændsel og sikkerhed omkring forvaltning af radioaktivt affald, der trådte i kraft den 18. juni 2001, at »hver kontraherende part træffer egnede foranstaltninger til at overvåge sikkerheden omkring nedlæggelsen af et nukleart anlæg. Disse foranstaltninger skal bl.a. sikre, at der står kvalificeret personale og tilstrækkelige finansielle ressourcer til rådighed.« Ifølge konventionens artikel 22, nr. ii), skal de kontraherende parter træffe egnede foranstaltninger, således at »der er tilstrækkelige finansielle ressourcer til rådighed for at garantere sikkerheden omkring anlæggene til forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald i deres levetid og til nedlæggelse«.

(17) Ifølge traktatens artikel 2, litra c), skal Fællesskabet lette investeringer og sikre oprettelsen af sådanne væsentlige anlæg, som er nødvendige for kerneenergiens udvikling i Fællesskabet. Udviklingen af sådan energi kan ikke adskilles fra processen med nedlæggelse af sådanne anlæg. Ifølge traktatens artikel 41 skal investeringsprojekter vedrørende kerneenergi meddeles Kommissionen med henblik på undersøgelse. I Rådets forordning (Euratom) nr. 2587/1999 af 2. december 1999 om bestemmelse af, hvilke investeringsprojekter der skal meddeles Kommissionen i henhold til artikel 41 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab ([1]), omfattes nedlæggelsesaktiviteter under de investeringsprojekter, der skal meddeles og drøftes med Kommissionen. Følgelig bør personer og virksomheder ([2]) meddele Kommissionen de finansieringsordninger for nedlæggelse, de har indført i forbindelse med nyopførte nukleare anlæg.

(18) For at kunne råde over tilstrækkelige finansielle ressourcer, når der er behov for dem, kræves der en sund og forsvarlig analyse af både kilderne til sådan finansiering og omkostningerne i forbindelse med nedlæggelsen af sådanne anlæg. Metoden til fastsættelse af beløbene til finansiering af nedlæggelse skal tage hensyn til de teknologiske aspekter og kravene om nuklear sikkerhed.

(19) For at sikre, at ressourcerne står til rådighed, når der er behov for dem til nedlæggelse af nukleare anlæg, er en gennemsigtig forvaltning med en hensigtsmæssig ekstern kontrol af sådanne ressourcer af største betydning; det vil også hjælpe med til at forhindre konkurrenceforvridning på energimarkedet. Der kunne indføres forskellige hensigtsmæssige forvaltningsmuligheder for at sikre disse mål. Der bør udpeges et nationalt organ til at afgive sagkyndige udtalelser om fondsforvaltning og omkostningsspørgsmål i forbindelse med nedlæggelse.

(20) Denne henstilling indebærer ingen undtagelser fra statsstøttereglerne. Statslig intervention gælder i denne forbindelse spørgsmål, der er omfattet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, og skal derfor vurderes i henhold hertil. I det omfang den imidlertid ikke er nødvendig for, eller går ud over denne traktats målsætninger, eller fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene på det indre marked, skal den vurderes i lyset af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

(21) Den måde, hvorpå disse finansielle ressourcer investeres på, bør behandles indgående for at undgå enhver form for misbrug. Investeringerne bør være langsigtede og have en sikker risikoprofil, medens der samtidigt sikres passende beskyttelse af ressourcernes realværdi.

([1]) EFT L 315 af 9.12.1999, s. 1.
([2]) Personer og virksomheder i de industrisektorer, der er omhandlet i bilag II til Euratom-traktaten.

(22) For at sikkerheden kan sikres, skal tilvejebringelsen af tilstrækkelige ressourcer til at garantere nedlæggelsen af nukleare anlæg tage hensyn til de særlige forhold omkring bestemte anlæg.

(23) Erfaringen har vist, at udveksling af oplysninger mellem nationale eksperter om de forskellige tilgange til finansielle ordninger for nedlæggelse og affaldsforvaltning er en fremragende måde til at finde fælles svar på sikkerhedsmæssige udfordringer. Kommissionen, der ønsker at øge samarbejdet med medlemsstaterne, meddeler derfor, at den har til hensigt at oprette en permanent gruppe for nedlæggelsesfinansiering. Kommissionen bør bistås af denne Gruppe for Nedlæggelsesfinansiering i spørgsmål vedrørende denne henstilling.

(24) Uden at foregribe det generelle subsidiaritetsprincip bør der foreslås en vis grad af harmonisering af de begreber, der anvendes i nedlæggelsesspørgsmål. En sådan harmonisering bør udvikles gennem Gruppen for Nedlæggelsesfinansiering, hvor der bør nås til enighed om fortolkninger af denne henstilling med henblik på gennemførelsen i praksis, og navnlig med henblik på at harmonisere metoderne til omkostningsberegning i forbindelse med nedlæggelsesaktiviteter.

(25) Det Fælles Forskningscenter, der blev oprettet ved traktatens artikel 8, udfører forskningsprogrammer på det nukleare område, der kunne medføre strålingsfarer efter anlæggenes levetid. For at garantere disse anlægs sikkerhed bør Kommissionen sikre sig, at centret overholder henstillingerne i nærværende dokument. Kommissionen bør navnlig undersøge, om der er tilstrækkelige finansieringsressourcer til rådighed til nedlæggelse af FFC's anlæg. Kommissionens tjenestegrene med ansvar for nukleare spørgsmål og budget kan bedst udføre sådanne opgaver,

HENSTILLER:

DEL 1

FORMÅL

I betragtning af traktatens sikkerhedsmålsætninger foreslår denne henstilling foranstaltninger til at sikre, at der er tilstrækkelige finansielle ressourcer til rådighed på et planlagt tidspunkt til alle aktiviteter i forbindelse med nedlæggelse af nukleare anlæg og til forvaltningen af brugt brændsel og radioaktivt affald.

DEL 2

DEFINITIONER

I denne henstilling finder følgende definitioner anvendelse:

a) *»nedlæggelse«:* alle foranstaltninger i forbindelse med den tekniske nedlæggelse af et nukleart anlæg (dekontaminering, demontering og sløjfning) og affaldsforvaltning (forvaltning og bortskaffelse af radioaktivt affald og brugt brændsel), der medfører, at det nukleare anlæg løses fra strålingsmæssige restriktioner

b) *»nedlæggelsesfond«:* alle typer finansielle ressourcer, der er øremærkede til at dække omkostningerne i forbindelse med nedlæggelse af nukleare anlæg

c) *»ekstern nedlæggelsesfond«:* nedlæggelsesfond, der forvaltes af et dertil udpeget organ, hvis afgørelser træffes uafhængigt af bidragsyderne til fonden

d) *»intern nedlæggelsesfond«:* en nedlæggelsesfond, der forvaltes af operatøren

e) *»adskilt nedlæggelsesfond«:* intern eller ekstern nedlæggelsesfond, der fastlægges separat

f) *»operatør«:* den juridiske person, der driver det nukleare anlæg og har hovedansvaret for den nukleare sikkerhed

g) *»nukleart anlæg«:* ethvert civilt anlæg og dertil hørende område, bygninger og udstyr, hvor der fremstilles, forarbejdes, anvendes, håndteres, oplagres eller deponeres radioaktivt materiale.

DEL 3

NEDLÆGGELSE AF NUKLEARE ANLÆG

1) Alle nukleare anlæg bør nedlægges efter den endelige nedlukning, og der bør foretages en tilfredsstillende affaldsforvaltning.

2) Nedlæggelsesaktiviteter bør gennemføres uden unødige farer for arbejdstagernes og offentlighedens sundhed.

3) Forureneren betaler-princippet bør fuldt ud anvendes under hele nedlæggelsen af nukleare anlæg. I denne henseende bør hovedopgaven for operatører af nukleare anlæg være at sikre, at der er tilstrækkelige finansielle ressourcer til rådighed til en sikker nedlæggelse, når de pågældende nukleare anlæg skal lukkes permanent.

4) De til rådighed stående finansielle ressourcer bør have til formål at dække alle aspekter af nedlæggelsesaktiviteterne, fra anlæggets tekniske nedlæggelse til affaldsforvaltning.

DEL 4

INSTITUTIONELLE OG PROCEDUREMÆSSIGE ASPEKTER

5) Uden at tilsidesætte bestemmelserne i traktatens artikel 41 og gældende forordninger om dens gennemførelse [1] bør personer og virksomheder rapportere om den planlagte nedlæggelsesfinansieringsordning ifølge den i traktatens artikel 41 omhandlede fremgangsmåde for opførelse af nye nukleare anlæg.

Ved revisionen af den foreslåede ordning for nedlæggelsesfinansiering vil Kommissionen — jf. kravene i traktatens artikel 44 — høre Gruppen for Nedlæggelsesfinansiering.

6) Hvis det ikke allerede findes, bør medlemsstaterne oprette eller udpege et nationalt organ, der kan foretage en sagkyndig vurdering af spørgsmål vedrørende forvaltningen af finansielle ressourcer og nedlæggelsesomkostningerne. Dette organ bør være uafhængigt i forhold til fondens bidragsydere.

Det nationale organ bør en gang om året gennemgå de akkumulerede finansielle ressourcer og regelmæssigt, mindst hvert 5. år, tage skønnene over nedlæggelsesomkostningerne op til revision. Hvis de akkumulerede ressourcer ikke modsvarer omkostningsskønnene, bør dette problem løses i god tid.

Medlemsstaterne bør en gang om året meddele Kommissionen konklusionerne af det arbejde, der er udført af det pågældende ovennævnte nationale organ.

DEL 5

NEDLÆGGELSESFONDE

7) Operatører af nukleare anlæg bør oprette en tilstrækkelig nedlæggelsesfond baseret på indtjeningen fra de nukleare aktiviteter i løbet af anlæggets forventede levetid.

8) En adskilt fond med en hensigtsmæssig kontrol af, at midlerne anvendes forsvarligt, bør være den foretrukne valgmulighed for alle nukleare anlæg. Det nationale organs revision, som omhandlet i denne henstilling, bør spille en væsentlig rolle for at sikre, at disse fonde forvaltes og anvendes korrekt.

9) Nye nukleare anlæg bør oprette adskilte nedlæggelsesfonde med en hensigtsmæssig kontrol af, at midlerne anvendes forsvarligt.

[1] Rådets forordning (Euratom) nr. 2587/1999 af 2. december 1999 om bestemmelse af, hvilke investeringsprojekter der skal meddeles Kommissionen i henhold til artikel 41 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT L 315 af 9.12.1999, s. 1) og Kommissionens forordning (Euratom) nr. 1352/2003 af 23. juli 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1209/2000 om fastlæggelse af reglerne for meddelelse af oplysninger som foreskrevet i artikel 41 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT L 192 af 31.7.2003, s. 15).

DEL 6

SKØN OVER NEDLÆGGELSESOMKOSTNINGER

10) I betragtning af de forskellige anvendelser af de akkumulerede nedlæggelsesressourcer, bør anlæggets tekniske nedlæggelse og affaldsforvaltningen behandles hver for sig på basis af særskilte omkostningsberegninger.

11) For at sikre, at der er tilstrækkelige finansielle ressourcer til rådighed, bør omkostningsberegningerne baseres på et forsvarligt valg fra de realistisk tilgængelige alternativer og omfattes af den eksterne kontrol samt have tilslutning fra det nationale organ omhandlet i denne henstilling.

12) Alle omkostningsskøn bør være anlægsspecifikke og baseret på de bedste tilgængelige skøn.

13) Hvis nedlæggelsesprojektet under gennemførelsen viser sig at blive dyrere end de godkendte omkostningsskøn, bør operatøren dække de yderligere udgifter. Dette aspekt bør nøje overvejes, hvis operatøren udskiftes i løbet af eller efter det nukleare anlægs levetid.

14) Tilfælde, der opstår af historiske grunde, bør helliges særlig opmærksomhed; i sådanne tilfælde er en særordning mest hensigtsmæssig. Denne sag-for-sag tilgang bør være gennemskuelig og fuldt ud inddrage det nationale organ, der er omhandlet i denne henstilling.

DEL 7

ANVENDELSE AF NEDLÆGGELSESFONDE

15) Finansielle ressourcer bør kun anvendes til det formål, hvortil de er blevet akkumuleret og forvaltet. Der bør i denne forbindelse lægges behørig vægt på åbenhed. Alle kommercielt ufølsomme oplysninger bør være offentligt tilgængelige.

16) Der skal tilsigtes en sikker risikoprofil i investeringen af aktiverne for at sikre et positivt afkast over en given tidsramme.

17) Eftersom operatøren ikke har nogen indflydelse på den finansielle forvaltning af en ekstern nedlæggelsesfond, bør værdien af investeringerne være garanteret af staten for at sikre, at der er tilstrækkelige ressourcer til rådighed på rette tidspunkt, selv hvis en uafhængig bestyrer af de investerede beløb forårsager et nominelt tab på det tidspunkt, de finansielle ressourcer skal anvendes. I sådanne tilfælde bør ressourcerne kun suppleres med et beløb, der udligner investeringstabet.

18) Hvis forvaltningen af en intern fond præsterer for lidt, bør operatøren have ansvaret for at sikre, at der er tilstrækkelige ressourcer til rådighed på det rette tidspunkt.

19) I tilfælde af nukleare anlæg, hvis hovedformål ikke er salg af produkter eller tjenester, bør nedlæggelsen nøje planlægges og budgetteres, således at der er tilstrækkelig finansiering til rådighed til en sikker og rettidig nedlæggelse af sådanne anlæg.

20) Budgetplanlægning bør gennemgås af det nationale organ, der er omhandlet i denne henstilling. Hvis der ikke findes et sådant organ, kan medlemsstaterne anmode Kommissionen om rådgivning med hensyn til, hvilke foranstaltninger der skal træffes.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. oktober 2006.

På Kommissionens vegne

Andris PIEBALGS

Medlem af Kommissionen